

alene var daarligt opbygget, men vilde have ført til yderligere Splittelse i Tinget. Regeringen havde ved Folkeafstemningen lidt et parlamentarisk Nederlag, og den syntes kun at have eet at gøre: at hente sig et Tillidsvotum ude i Befolkningen, efter at Befolkningen havde givet den dette Mistillidsvotum.

Statsministeren udtalte om alle de stillede Forslag med Undtagelse af Regeringspartierne, at de forekom ham at have uhyre lidt med den foreliggende Sag at gøre, idet de beskæftigede sig med alle Haande andre Ting end Folkeafstemningen og dens Konsekvenser. Han maatte derfor anbefale at vedtage det af Hartvig Frisch og A. M. Hansen fremsatte Forslag til Beslutning.

Statsministeren spurgte, om det var Venstres Standpunkt, at der skulde afholdes Folketingsvalg, og samme Spørgsmaal blev stillet af Aksel Møller (K. F.). Herpaa svarede *Brorsen*: »Ja, vi har ikke noget imod Valg; jeg vil sige til de Herrer: Kom De kun ud til Valg! Vi kan godt tage et Valg til Efteraaret, det er der ikke det mindste i Vejen for.«

Henning Hasle meddelte, at de Konservative efter Statsministerens Afvisning af deres Ændringsforslag vilde stemme imod Forslaget til Beslutning, og at de ogsaa vilde stemme imod de fra anden Side stillede Ændringsforslag og foreslaaede Dagsordener.

Ved Afstemningen forkastedes Valdemar Thomsens Dagsorden med 96 Stemmer mod 4 og Brorsens med 94 Stemmer mod 24. Endvidere forkastedes Aksel Larsens Ændringsforslag med 118 Stemmer mod 3 og Henning Hasles med 76 Stemmer mod 23.

Forslaget til Beslutning vedtoges derefter med 70 Stemmer mod 50.
